

Številka 1, letnik 2, leto 2020/2021.

Uvodne besede

Pozdravljeni bralci prve številke
#PovejNaprej v novem šolskem letu!

Najprej izrekam dobrodoščilo vsem šestim razredom, ki so prišli iz podružnic, in seveda vsem, ki so samo zamenjali nadstropja v šoli. To bi morala biti številka v fizični obliki, a nam je korona prekrižala poti. Vseeno upam, da se imate vsi prav lepo in da pazite na domače.

Šolski časopis bo tudi letos potekal za zdaj v virtualni različici, a upam, da bo kaj kmalu prešel nazaj v fizično. Učenke smo se za vas potrudile in pripravile veliko svežih prispevkov.

Za konec pa bi rada povedala le še, da vsem želim veliko sreče, znanja in nasmehov v letošnjem šolskem letu.

Lara Bernjak, 9. a
glavna urednica oktobrske številke

»Glasba je nekaj, kar moraš imeti v sebi«

v prvi številki časopisa #PovejNaprej v letošnjem šolskem letu smo intervjujali učitelja Jožefa Slavičeka. Med drugim

smo izvedeli, da poleg glasbe počne še veliko drugih reči.

Zakaj ste se odločili postati učitelj glasbe?

Nisem imel

ravno strogega namena postati učitelj glasbe. Do tega je prišlo po naključju, po sosledju raznih dogodkov. Velikokrat naše življenje vodijo višje sile in ... Postal sem učitelj glasbe.

Kaj vas je v otroštvu veselilo?

Igranje raznih iger s kupom prijateljev. Uživali smo.

Katere instrumente znate igrati?

Klavir, to je bil obvezen predmet. Pet let sem se učil igrati orgle, kot samouk sem se naučil kitaro, bas kitaro, harmoniko in frajtonarco.

Kaj radi počnete v prostem času?

Veseli me veliko stvari. Poleg glasbe uživam v delu na kmetiji, delu v gozdu, v delavnici. Rad imam gibanje v naravi, branje, druženje s prijatelji ... Polno vsega.

Katere so odlike dobrega glasbenika?

Glasba je nekaj, kar moraš imeti v sebi. Tisti čut za glasbene elemente, to se ne da naučiti. To ali imaš ali nimaš. Poleg tega pa je obvezno imeti dovolj glasbenega znanja z vseh področij glasbe. Vse to skupaj te naredi za dobrega glasbenika.

Lena Nemeč in Živa Simonič

Obiskal nas je pomemben prekmurski literarni ustvarjalec

V tednu otroka smo se učenci lahko pogovarjali z osebo, ki jo že vsi dobro poznamo in nam je polepšala otroštvo s svojimi pesmicami. Preberite intervju in ugotovite, kdo je ta literarni ustvarjalec.

Kje dobite navdih za pisanje?

Občutek imam, da navdih prihaja od znotraj, ideje pa so vse okoli nas. Že ko dvigneš roko, zagotovo ujameš kakšno idejo.

Kakšni so bili vaši občutki, ko so vaša dela dobila filmsko podobo?

Ja, šest filmov je posnetih po mojih romanih. V bistvu se filmski in literarni jezik zelo razlikujeta. Jaz sem to zelo hitro ugotovil, zato nisem nikoli pristajal na te razlage, ali je film boljši ali je roman boljši, ker se mi zdi, da sta to dve povsem različni stvari. Literarni jezik govori drugače kot filmski jezik, tako da sem imel srečo, da so dobri filmi posneti po mojih romanih.

Katero delo vam je najbolj všeč in zakaj ravno to?

Težko bi povedal, katero delo mi je najbolj pri srcu. V zadnjem času pa pravim, da mi je zadnji roman najbolj všeč. To je roman, ki še ni izšel, nosi naslov Kurji pastir in govori o mojem zgodnjem otroštvu.

Kaj je bil vaš navdih, da ste stopili na pot pisatelja?

Jaz mislim, da se tega ne da naučiti, da se s tem rodiš, in če to razvijaš, imaš možnost, da postaneš pisatelj. Veliko ljudi namreč piše, malo pa je pravih pisateljev. Jaz mislim, da si pisatelj lahko takrat, kadar ljudi zanima to, kar pišeš.

Za katero delo ste porabili največ časa?

Rekel bi, da ravno za ta zadnji roman, ki sem ga že omenjal, ker sem porabil kakšni dve leti za pripravo in govori o mojem življenju. Veliko časa sem porabil, da sem

se prebil do tistega zgodnjega spomina, za katerega imamo občutek, da se ga spomnimo, a se ga pravzaprav ne. Če gremo po neki normalni poti, se najverjetneje spomnimo tam od četrtega leta naprej. Jaz sem pa želel priti dosti bolj nazaj, za kar sem uporabljal različne metode. Uporabljal sem tudi metodo aktivne imaginacije, ki sem jo razvil po Jungu in je v bistvu psihoanalitična metoda, jaz pa sem svojo varianto že lep čas razvijal in sem jo uporabljal na ta način, da sem sprožal sanjanje. Preko tega prihaja do neke regresije. Zelo zanimiva izkušnja in zanimivo potovanje.

Ali ste mogoče po prebranem intervjuju ugotovili kdo je ta literarni ustvarjalec?

Ja tako je, to je Feri Lainšček.

Lara Bernjak, Rebeka Sukič

Vesna Radovanovič inspiracijo za pisanje najde vsepovsod

V torek, 6. oktobra, je učence nižjih razredov obiskala pisateljica Vesna Radovanovič.

Učencem prve triade je pripovedovala zgodbe, ki jih je napisala, in nam zaupala malo več o njenem začetku pisanja zgodb. Vesna Radovanovič z OŠ Puconci sodeluje že dolgo časa pri raznih projektih in natečajih, kot je npr. projekt »Rastem s knjigo«. Izmed vseh knjig, ki jih je napisala, ji je najbolj pri srcu *Zvezdica*, ki jo je napisala za svojo hčerko.

Ob zastavljenem vprašanju o inspiraciji je odgovorila, da najde inspiracijo vsepovsod in da se je znašla na poti pisateljice kar naenkrat, ko so jo obiskali otroci iz vrtca in so potrebovali zgodbo o avtobusu, vendar take zgodbe ni bilo. Nato so ji nekako hudomušno rekli, naj si izmisli eno, in ko je prišla domov, si je zgodbo izmislila, vendar je ni mogla pripovedovati brez knjige, saj je bila navajena na pripovedovanje s knjigo. Potem se je srečala z založnikom in nastala je njena prva zgodba z naslovom *Rožnati avtobus*.

EMA GUMILAR, MEGI CAR

Naši prvošolčki

V petek, 11. septembra, smo se odpravili v prvi razred in prvošolčkom zastavili nekaj vprašanj.

Foto: spletna stran OŠ Puconci.

Najprej smo se odpravili v 1. a in nato v 1. b razred. Imeli sva veliko prostovoljcev, ki so hoteli nekaj povedati za šolski časopis, da bi jih lahko starši videli in prebrali, kaj so povedali. Vsi so bili zelo veseli, da so končno prišli v šolo in spoznali veliko novih

prijateljev.

Ob zastavljenem vprašanju o prvem šolskem dnevu so vsi najprej pomislili na makovo potico, ki je seveda tudi nam starejšim učencem zelo okusna. Vendar pa je bilo tudi veliko drugih odgovorov, kot na primer risanje, pisanje, učenje in pa seveda igranje. Učenci so nam zaupali, da jim učiteljica ne daje še veliko nalog, vendar pa jih včasih vseeno nekaj pozabijo in se učiteljica mora malce jeziti. Poleg domačih nalog in učenja se učenci doma še veliko igrajo, nekateri z domačimi ljubljenci, nekateri pa s sestrami ali z brati. Izvedeli sva, da učenci imajo rajši šolo kot vrtec, saj se več naučijo in jim ni potrebno spati kot v vrtcu. Starejšim učencem, ki smo na šoli dalj časa, se nam šola več ne zdi tako velika kot pa, ko smo bili v prvem ali celo v drugem razredu, ampak za otroke prvega razreda je šola zelo velika, še neznana in lepa in prav tako tudi njihove učilnice. Upamo, da boste preostanek šolskega leta preživeli lepo, zdravo in napolnjeno s smehom in novimi izkušnjami ter seveda znanjem.

EMA GUMILAR, REBEKA SUKIČ

Šola v naravi v Libeličah

Učenci sedmih razredov smo bili od 28. septembra do 2. oktobra v šoli v naravi v Libeličah.

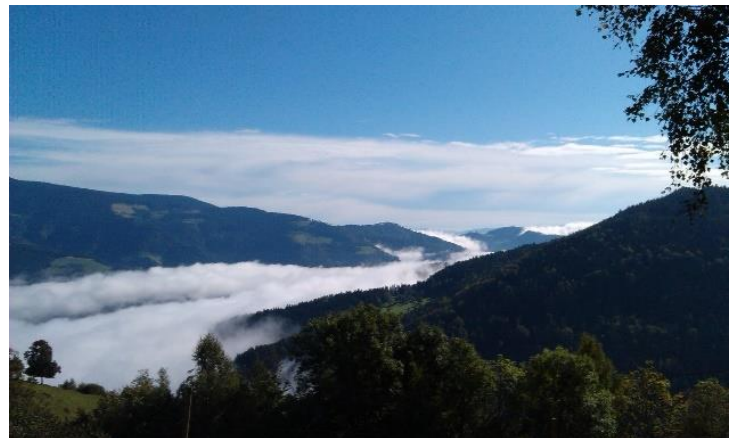

Foto: spletna stran OŠ Puconci.

V Libeličah smo delali veliko zanimivih stvari. Naša prva dejavnost je bila v gozdu, kjer smo delali bivake z učiteljem Gašperjem. S kajakom smo se vozili po Dravi, streljali smo z lokom, plezali po plezalni steni, šli na nočni pohod in še veliko drugega.

Uživali smo v naravi in se veliko novega naučili, imeli pa smo tudi kar nekaj prostega časa. Tam nam je bilo zelo všeč.

Maruša Žekš in Živa Simonič

Konji so zelo inteligentna bitja

Kot že vemo, so konji zelo inteligentna ter človeku prijazna bitja.

Foto: pixabay.com.

In zakaj sploh so inteligentna bitja? Konji so bili na začetku zelo divje živali, niso bili ujahani, bili so nevarni in bali so se nas, nato pa jih je človek začel vzgajati, učil jih je različne trike. Konj se je uporabljal tudi za pomoč pri kmečkih opravilih. Edina prava divja vrsta konja so mongolski divji konji ali konji *Przewalski*. Udomačeni konji se lahko tudi vrnejo v divjino.

Gibanje konja: hoja 5–8 km/h, kas 8–13 km/h in galop 40–48 km/h, rekord: 70,76 km/h.

Blizu nas v Rakičanu je Konjeniški center Dvorec Rakičan, kjer se lahko učite jahanja.

Tajda Podlesek

Na mail solski.casopis@ospuconci.si pošljite fotografijo vaše najljubše živali in objavili jo bomo v naslednji številki časopisa #PovejNaprej.

Uganke

Glavna urednica prve številke #PovejNaprej Lara Bernjak je za vas pripravila dve uganke. Ju uganete?

Vsak dan na nebu sedim
in veliko pogledov dobim.
Ne sijem, a sem svetla,
bela ali rdeča, okrogla in prevzetna.
Kaj sem?

Odgovor: luna.

Češnja, sliva, marelica, to so moji domovi,
lahko bi rekli, da so sadni plodovi.
Sem rjava, rumena ali bela,
če pa me posadiš, bova skupaj vesela.
Kaj sem?

Odgovor: koščica.

Več člankov najdete na:
<http://povejnaprej.splet.arnes.si/>.

Časopis Osnovne šole Puconci #PovejNaprej ustvarjajo:

Glavna urednica oktobrske številke:
Lara Bernjak.

Ostale članice uredništva: Megi Car, Ema Gumilar, Lena Nemeč, Tajda Podlesek, Živa Simonič, Rebeka Sukič, Maruša Žekš

Mentorica: Janja Adanič Vratarič.

Izdajatelj: Osnovna šola Puconci.